

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010067
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4216010067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného D. G. a spol., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných D. G., X. G. a P. C., i prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra, podaných proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 23.06.2021, č.k. 3T/6/2016-778, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. marca 2022, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, obžalovaných

1/ D. G., narodeného XX.XX.XXXX v Z. I., trvale bytom Z. I., R. Q. XXXX/XX a

2/ X. G., narodeného XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., O. ul. XXXX/X

u z n á v a v i n n ý m i, že

po tom, čo obžalovaný D. G. telefonicky z miesta svojho bydliska v Z. I. dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. požiadal P. C. v tom čase príslušníka policajného zboru zaradeného vo výkone služby ako člena hliadky Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Komárno vykonávajúceho službu na ceste I/64 z Mesta A. smerom na Obec B.,

o uloženie najnižšej pokuty za priestupok, ktorý spáchal X. G., narodený dňa XX.XX.XXXX, ako vodič motorového vozidla značky T. T. s evidenčným číslom B. v časti I. O., tým, že dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. prekročil tam najvyššie povolenú rýchlosť a následne po prenasledovaní policajnou hliadkou zvýšil rýchlosť a tejto policajnej hliadke ušiel a

po tom, čo člen policajnej hliadky obžalovaný X. G. získal túto informáciu dňa XX.XX.XXXX, v Meste O., vybavil v blokovom konaní priestupok tak, že namiesto vodiča - priestupcu X. G. označil občana Maďarskej republiky K. A., čím obžalovaný X. G. porušil základnú povinnosť policajta uvedenú v ustanovení § 48 odsek 3 písmeno a/ zákona č. 73/1998 Z.z., o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície,

t e d a

obžalovaný D. G. úmyselne naviedol iného, aby ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

obžalovaný X. G. ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný D. G. návod k prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ k § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona,

obžalovaný X. G. prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona,

z a t o s a i m u k l a d á

obžalovanému D. G. podľa § 326 odsek 1 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a § 56 odsek 1, 2, § 57 odsek 1 Trestného zákona, peňažný trest v sume XXX,XX (X.) eur,

podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní X (K.) mesiacov.

Obžalovanému X. G. podľa § 326 odsek 1 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a § 56 odsek 1, 2, § 57 odsek 1 Trestného zákona, peňažný trest v sume XXX,XX (V.) eur,

podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní X (K.) mesiacov.

II.

Obžalovaného P. C., narodeného XX.XX.XXXX v A.,
bytom B. XX,

podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 2Pv 654/14/4401-38, na skutkovom základe, že

dňa XX. F. XXXX v čase okolo XX.XX hod. obvinený D. G., ako príslušník Policajného zboru v čase skutku mimo služby na podnet X. G. z bližšie nezisteného miesta telefonicky požiadal obvineného P. C. príslušníka Policajného zboru v tom čase vo výkone služby ako člen hliadky Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno, aby nepostupoval v súlade so zákonnými predpismi pri vybavení priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písmeno k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý priestupok mal spáchať X. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. I., Q. ul. č. XXXX/XX tým, že dňa XX. F. XXXX v čase o XX.XX hod. ako vodič motorového vozidla zn. T. T. s evidenčným číslom B na ceste z A. do O., pri časti I. O. prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť ustanovenú v § 16 odsek 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) a následne neposlúchol pokyn policajta na zastavenie svojho vozidla, čím porušil všeobecné povinnosti účastníka cestnej premávky, ktoré sú ustanovené v § 3 odsek 2 písmeno c/ zákona o cestnej premávke s poukazom na ustanovenia § 137 odsek 2 písmeno j/ toho istého zákona,

konkrétne aby tento priestupok nezaevidoval na meno priestupcu a a by mu uložil ako sankciu len peňažnú pokutu v minimálnej výške, následne členovia hliadky v Meste O. v ten istý deň vo večerných hodinách priestupok vybavili v blokovom konaní, v rámci ktorého druhý člen policajnej hliadky Okresného dopravného inšpektorátu obvinený X. G. s dátumom XX. F. XXXX vystavil blok na pokutu na meno K. A., narodeného XX.XX.XXXX, bytom F. na zaplatenie XX,- Eur, čím pre priestupcu X. G. zabezpečili

neoprávnený prospech spočívajúci v upustení od jeho priestupkového postihnutia, čím porušili základnú povinnosť policajta uvedenú v § 48 odsek 3 písmeno a/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, ako aj ustanovenie § 84 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 326 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa boli obžalovaní uznaní vinnými:

D. G. pre prečin návodu zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona k § 326 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného zákona a

X. G. a P. C. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 326 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného zákona,

na skutkovom základe, že

dňa XX. F. XXXX v čase okolo XX.XX hod. obvinený D. G., ako príslušník Policajného zboru v čase skutku mimo služby na podnet X. G. z bližšie nezisteného miesta telefonicky požiadal obvineného P. C. príslušníka Policajného zboru v tom čase vo výkone služby ako člen hliadky Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno, aby nepostupoval v súlade so zákonnými predpismi pri vybavení priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písmeno k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý priestupok mal spáchať X. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. I., Q. ul. č. XXXX/XX tým, že dňa XX. F. XXXX v čase o XX.XX hod. ako vodič motorového vozidla zn. T. T. s evidenčným číslom B na ceste z A. do O., pri časti I. O. prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť ustanovenú v § 16 odsek 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) a následne neposlúchol pokyn policajta na zastavenie svojho vozidla, čím porušil všeobecné povinnosti účastníka cestnej premávky, ktoré sú ustanovené v § 3 odsek 2 písmeno c/ zákona o cestnej premávke s poukazom na ustanovenia § 137 odsek 2 písmeno j/ toho istého zákona,

konkrétne aby tento priestupok nezaevidoval na meno priestupcu a a by mu uložil ako sankciu len peňažnú pokutu v minimálnej výške, následne členovia hliadky v Meste O. v ten istý deň vo večerných hodinách priestupok vybavili v blokovom konaní, v rámci ktorého druhý člen policajnej hliadky Okresného dopravného inšpektorátu obvinený X. G. s dátumom XX. F. XXXX vystavil blok na pokutu na meno K. A., narodeného XX.XX.XXXX, bytom F. na zaplatenie XX,- Eur, čím pre priestupcu X. G. zabezpečili neoprávnený prospech spočívajúci v upustení od jeho priestupkového postihnutia, čím porušili základnú povinnosť policajta uvedenú v § 48 odsek 3 písmeno a/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, ako aj ustanovenie § 84 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Pre tento prečin bol obžalovanému D. G. s použitím ustanovenia § 326 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno k/ Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 56 odsek 2 Trestného zákona uložený peňažný trest v sume XXX eur.

Obžalovanému X. G. podľa § 326 odsek 1 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený peňažný trest v sume XXX eur.

Obžalovanému P. C. bol podľa § 326 odsek 1 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a podľa § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený peňažný trest v sume XXX eur.

Proti tomuto rozsudku podali všetci obžalovaní odvolanie ihneď po jeho vyhlásení a následne ho prostredníctvom svojich obhajcov zdôvodnili takto:

Obžalovaný D. G.:

- napadnutý rozsudok považujem za nesprávny a nezákonný, pretože neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré súd vykonať mohol,
- od počiatku tvrdím, že je nevinný,
- mal byť opätovne vypočutý svedok X. G.,
- namietam nezákonnosť záznamov, odposluchov z telekomunikačnej prevádzky,

- zo žiadnych dôkazov nevyplýva, žeby obžalovaný D. G. žiadal obžalovaného P. C. o rozhodnutie v rozpore so zákonom,
- obžalovaný D. G. nikoho nenaviedol na spáchanie trestného činu,
- bolo porušené právo obžalovaného D. G. na zákonného sudcu,
- v mojom prípade je možné aplikovať ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona, pretože závažnosť jeho konanie je nepatrná
- navrhujem napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby z dôvodu, že sa nestal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný, prípade aby odvolací súd vec vrátil súdu I. stupňa na nové rozhodnutie a konanie. Obžalovaní X. G. a P. C., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Zoltána Perhácsa dôvodili tým, že :
- v odôvodnení rozsudku nebolo reagované na ich námietky, čím nekonal v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku,
- právna kvalifikácia konania obžalovaných je nesprávna,
- vykonané dôkazy nič nedokazujú,
- uznesenie o začatí trestného stíhania je v rozpore s ustanovením § 199 odsek 3 Trestného poriadku, ktoré bolo vydané paušálne a naslepo
- napadnuté rozhodnutie na použitie informačne technických prostriedkov nespĺňa zákonom vyžadované podmienky,
- všetky orgány verejnej moci ignorujú nálezy ÚS SR,
- poukazujem na rozhodnutie NSSR sp. zn. 1Tdo V. 3/2011 z 26.10.2011, z ktorého cituje časť kedy je nutné považovať použitie prostriedky operatívno - pátracej činnosti za nezákonné,
- v rozhodnutí o ITP boli porušené právna obžalovaných, ktorý vyplývajú z Ústavy, Listiny základných práv a slobôd i príslušných článkov Dohovoru,
- nebolo obžalovaným umožnené sa oboznámiť s doposiaľ utajovanými prílohami týkajúcimi sa informačno - technických prostriedkov a ich použitia, čím bolo znemožnené obhajobe vyjadrovať tak konkrétne stanovisko k nim,
- navrhli napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/ , e/ Trestného poriadku a oslobodiť ich pod obžaloby prokurátora podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku

Prokurátorka krajskej prokuratúry podala odvolanie proti všetkým výrokom o uloženom treste obžalovaným v ich neprospech, nakoľko výrok o treste neobsahuje uloženie náhradných trestov odňatia slobody.

V rámci odvolacieho konania intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodnúť o doplnení chýbajúcich výrokov. Odvolanie obžalovaných navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný D. G. cítil veľkú krivdu, poprel spáchanie trestného činu a navrhol byť oslobodený. Od XX.XX.XXXX už nie je príslušníkom polície.

Obžalovaný X. G. zdôraznil, že postupoval podľa zákona a ak urobil chybu pri vypisovaní blokov, jednalo sa o administratívne pochybenie. Nie je policajtom už ôsmy rok.

Obžalovaný P. C. navrhol byť oslobodený. Je stále slúžiacim policajtom.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaných odvolaní, oprávnenými osobami, preskúmal dôvodnosť aj zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku, i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom preskúmaval spis aj z pohľadu nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že všetky odvolania boli dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku,

Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť, alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, alebo preto,

- že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Zo skutkového hľadiska aj je nutné uviesť, že dôkazná situácia bola získaná predovšetkým z písomných záznamov hliadky polície, ktorá v zložení obžalovaný X. G. a obžalovaný P. C. vykonávala službu ako členovia hliadky Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva policajného zboru Komárno a počas výkonu svojej služby dňa XX.XX.XXXX zaznamenala spáchanie priestupku vodiča motorového vozidla s evidenčným číslom B. v časti cesty z A. do O., v časti I. O., kde, v ktorom mieste vodič neskôr zistený ako X. G. prekročil v danom mieste povolenú rýchlosť v hodnote 90 kilometrov za hodinu a po jeho prenasledovaní vysokou rýchlosťou vozidlo hliadke polície ušiel. Tieto skutočnosti boli nahlásené hliadkou operačnému dôstojníkovi polície s uvedením evidenčného čísla unikajúceho vozidla.

Následne z odposluchov jednak svedka X. G. a obžalovaných D. G., X. G. a P. C. teda všetkých troch obžalovaných bolo zistené, že obžalovaný D. G. povolaním príslušník Policajného zboru avšak v danom čase mimo výkonu služby, telefonoval obžalovanému P. C., ktorého opakovane žiadal o vybavenie danej veci v prospech svedka X. G.. Cieľom telefonátov obžalovaného D. G. bolo získať miernejšie, t.j. iné ako zákonné vybavenie priestupku, ktoré mal spáchať svedkom X. G..

Svedkovia F.. D.. P. T. a F.. J. U., ako nadriadený všetkým trom obžalovaným, iba svojimi výpoveďami doplnili skutkový dej o predpísaný spôsob riešenia priestupku a konania hliadky polície počas služby.

Z týchto dôkazov bolo možné jednoznačne a bez pochyb ustáliť, že obžalovaný D. G. opakovane kontaktoval obžalovaného X. G. a formou prosieb ho žiadal vybaviť priestupok svedka X. G. miernejšie. Obžalovaný X. G., na ktorého bola obžalovaným C. prenesená informácia o prosbe obžalovaného D. G., sa rozhodol samostatne vybaviť priestupok tak, že namiesto osoby X. G. - občana Slovenskej republiky, uviedol v blokovom konaní meno K. A., občana Maďarskej republiky a „uloži“ mu blokovú pokutu XX eur. U obžalovaného P. C. nebolo dôkazne zabezpečené že by súhlasil s prosbou obžalovaného D. G. vybaviť vec inak. Svedčí o tom jeho opakované vyjadrenie zaznamenané v odposluchu telefonátu s obžalovaným D. G., slovami : musí sa dostaviť (vodič auta), aby vec bola vyriešená. V ďalšej časti, ak uvádzal slovo „dohodneme sa“, neznamená, že tým dával najavo prísľub konania mimo zákona, pretože tak pojem dohodneme sa je možné vysvetliť i v rámci blokového konania, kde príslušník polície dáva na výber priestupcovi úhradu pokuty v blokovom konaní, alebo účasť na správnom konaní.

Ani zo samotného skutku nevyplýva forma zavinenia obžalovaného P. C., pretože obsah telefonátu konštatovaný v prvej časti skutku usvedčuje iba obžalovaného D. G. ako iniciátora protiprávneho konania (bez prísľubu obžalovaného C.) a v ostatnej časti skutku, obžalovaný P. C. nie je menovaný vôbec, iba ako „člen policajnej hliadky“ , hoci obžalovaný X. G. konal samostatne.

Na podklade týchto skutočností bolo nutné zrušiť napadnutý rozsudok, pretože súd I. stupňa sa nevysporiadal dôsledne so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nekriticky prevzal z obžaloby skutok, ktorý nevyjadruje zavinenie (znaky trestného činu) zo strany obžalovaného P. C. a nadriadený súd ani nemohol na podklade odvolanie prokurátora podaného proti výroku o vine (keďže takéto odvolanie prokurátora podané nebolo) rozhodnúť o vine obžalovaného P. C..

Navyše ani v prípade existencie takéhoto opravného prostriedku, v neprospech obžalovaného P. C., nemohlo by byť rozhodnuté v smere uznania viny, ako to požadoval žalobca, nakoľko v priebehu celého trestného stíhania neboli zaistené také dôkazy, na podklade ktorých by bolo možné ustáliť, že obžalovaný P. C. naplnil znaky trestného činu v zmysle § 326 Trestného zákona. Preto musel odvolací súd pristúpiť k rozhodnutiu, ktorým obžalovaného P. C. spod obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písmeno c/ Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že tento skutok spáchal.

V prípade právneho hodnotenia, obžalovaných D. G. a X. G., a v tej súvislosti i zisťovania statusu obžalovaného D. G. v čase spáchania trestného činu, bolo relevantným to, že obžalovaný D. G. v čase vlastného konania nevykonával službu príslušníka policajného zboru, nebol teda striktné viazaný všetkými povinnosťami, ktoré príslušníkovi polície vyplývajú zo základných povinností policajta uvedených v ustanovení § 48, najmä však odseku tretieho tohto ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z., ale iba obsahom služobnej prísahy ako je uvedená v ustanovení § 17 odsek 1 citovaného zákona.

Z tejto vyplývajú všeobecné povinnosti pri dodržiavaní právneho poriadku Slovenskej republiky príslušníkom policajného zboru.

Z toho dôvodu odvolací súd pristúpil k zmene formulácie skutku, v prípade obžalovaného D. G., a neuvádzal, že sa jednalo o páchatel'a, ktorý síce bol príslušníkom policajného zboru v danom čase, avšak mimo služby. Z pohľadu trestnoprávneho sa nejednalo v prípade obžalovaného D. G. o verejného činiteľa, ktorým je páchatel' ustanovenia § 326 Trestného zákona, ale o všeobecný subjekt, ktorého úmyslom bolo naviesť verejného činiteľa na spáchanie trestného činu. V tejto časti právnych záverov, nadriadený súd zdôrazňuje, že postavenie obžalovaného D. G. na páchanej trestnej činnosti muselo byť nie len z právneho hľadiska ale aj skutkového, preverené z pohľadu toho, či sa v jeho prípade jedná o verejného činiteľa, ako to má na pamäti ustanovenie § 128 odsek 1 Trestného zákona.

V prípade obžalovaného X. G., nadriadený súd nemal pochyb o naplnení znakov prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko daný obžalovaný v čase páchania činu bol vo výkonu služby, jeho postavenie zodpovedalo verejnému činiteľovi, teda špeciálnemu subjektu ako to vyžaduje ustanovenie § 326 Trestného zákona, ktorý tým, že v priestupkovom blokovom konaní uviedol zásadne iné meno, ako osoby priestupcu a tým tomuto priestupcovi zadovážil neoprávnený prospech - nepostihnutie za priestupok, nezaevidovanie tohto priestupku do evidencie, vykonával svoju právomoc v rozpore z jeho povinnosťou v zmysle § 48 odsek 3 písmeno a/ zákona č. 73/1998 Z.z. naplnil znaky v zmysle odseku 1 písmeno a/ § 326 Trestného

zákona. Svoje konanie zdôvodňoval administratívnym omylom, ktorej obrane súd nemohol v prípade obžalovaného ako osoby skúsenej a samostatne vykonávajúcej funkciu policajta, uveriť.

K uznanej právnej kvalifikácii u obžalovaného D. G. a X. G., aj v zmysle § 326 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, je nutné uviesť, že uvedené ustanovenie postihuje páchatel'a pre omisívny delikt (nesplní povinnosť) oproti § 326 odsek 1 písmeno a/, resp. b/ Trestného zákona, v ktorých prípadoch sa jedná o komisívny delikt (vykonáva svoju právomoc, prekročí svoju právomoc). Teda rovnaké konanie, navyše spôsobom ako bolo opísané v skutku obžaloby, nie je možné postihnúť páchatel'a tak ako to učinil žalobca vo svojej obžalobe.

Vychádzajúc z takto konštatovaného právneho záveru, bez toho, aby obaja obžalovaní D. G. a X. G. označení ako spolupáchatelia, keďže medzi nimi nedošlo k predchádzajúcej dohode, boli uznaní vinnými zo samostatného spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, pričom obžalovaný X. G. bol uznaný za páchatel'a ako verejný činiteľ a obžalovaný D. G. ako návodca verejného činiteľa k spáchaniu tohto trestného činu podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Pri ukladaní trestov vzal odvolací súd do úvahy predchádzajúci bezúhonný život oboch obžalovaných a v súvislosti so zásadami ukladaní trestov podľa § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona i časový odstup od zaznamenanej udalosti a dĺžku trestného stíhania, na ktorú konanie oboch obžalovaných nemalo zásadný vplyv.

Na podklade týchto skutočností, obžalovanému D. G. uložil trest peňažný v sume XXX eur a obžalovanému X. G. rovnako peňažný trest v sume XXX eur, pričom oboch obžalovaným na rozdiel od napadnutého rozsudku, čo bolo tiež príčinou zrušenia rozsudku z dôvodu § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, uložil aj náhradné tresty odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov u oboch obžalovaných.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.